

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Forslaget indeholder forskellige ændringer til landstingslov om forvaltning af skatter, deriblandt en bemyndigelse til, at skatteforvaltningen kan dele informationer om skatteydere i Grønland med de nordiske myndigheder med henblik på fastsættelse af børne- og ægtefællebidrag og en bemyndigelse til Naalakkersuisut til at fastsætte nærmere regler om, at særlige rådgivere i visse tilfælde skal indberette grænseoverskridende ordninger.

I fravær af aftale mellem parterne træffer kredsretterne afgørelse om sager om fastsættelse eller ændring af børne- og ægtefællebidrag i Grønland. Bidragene fastsættes blandt andet på baggrund af oplysninger om parternes indkomstforhold. Disse oplysninger indhentes i dag fra sagens parter, men der ses at være tilfælde, hvor parterne undlader at indsende fyldestgørende oplysninger, eller først indsender oplysningerne meget sent i forløbet eller efter flere rykkere. Det åbner mulighed for tilfælde, hvor en bidragsydende part spekulerer i at trække sagen i langdrag. Dette stiller en økonomisk svagere part dårligt, da kredsretten dermed ikke kan træffe en afgørelse.

Det er ikke efter de gældende regler en retlig forpligtelse for skatteforvaltningen til at videregive indkomstoplysninger, eller klart hjemmelsgrundlag for Rigsombuddet til at afkræve skatteforvaltningen disse oplysninger.

Rigsombuddet har derfor anmodet om at få adgang til at indhente økonomiske oplysninger fra skatteforvaltningen til brug for deres og kredsretternes behandling af sagerne. I forbindelse med høringsprocessen, blev det bemærket af et medlem fra Nordisk Ministerråds Grænsehindringsråd, at der havde været lignende sager udover rigsfællesskabet og foreslog derfor at udvide det til de nordiske lande.

I forlængelse af dette præciseres reglerne om skatteforvaltningens videregivelse og modtagelse af oplysninger fra udenlandske myndigheder. Forslaget er særligt møntet på at forberede, at skatteforvaltningen kan modtage og afgive oplysninger fra underretninger fra Hvidvaskningssekretariatet.

Langt størstedelen af lande og jurisdiktioner fokuserer hovedsageligt på deres egen skattelovgivning. Det åbner bl.a. mulighed for, at virksomheder, der opererer i flere lande, med hjælp fra deres rådgivere kan optimere deres skattebetaling ved at tilrettelægge deres aktiviteter m.v. under hensyn til de forskellige landes forskellige skatteregler. Gør virksomhederne det, betyder det, at landenes skatteprovenu vil blive reduceret tilsvarende. Både Den Europæiske Union og OECD har udarbejdet forslag til, hvorledes der kan skabes et overblik over de aktiviteter, der sker på tværs af grænser. For Grønlands vedkommende vil

det være interessant at indgå i samarbejde om udveksling af informationer. Informationerne kunne bidrage til at skabe et overblik for administrationen om virksomhedernes grænseoverskridende aktiviteter.

Kendskab til potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger vil umiddelbart betyde, at myndighederne vil kunne reagere på en skadelig skattepraksis og lukke eventuelle huller ved at tage initiativ til lovgivning eller foretage målrettede risikovurderinger og skatterevisioner. Det er derfor hensigtsmæssigt, at skatteforvaltningen gennem indberetning fra rådgivere m.v. kommer i besiddelse af relevante oplysninger om potentielt aggressive skatteplanlægningsordninger.

Derudover foretages der konsekvensrettelser i loven, som en følge af at der med forslag til inatsisartutlov om ændring af landstingslov om indkomstskat gives mulighed for, at selskaber mv. kan indbetale foreløbig selskabsskat (acontoskat).

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1 Videregivelse af økonomiske oplysninger til rigsmyndigheder til brug for fastsættelse m.v. af børne- og ægtefællebidrag.

Videregivelse af indkomstoplysninger er reguleret i landstingslov om forvaltning af skatter, landstingslov om sagsbehandling i den offentlige forvaltning (sagsbehandlingsloven) og persondataanordningen.

Indkomstoplysninger er omfattet af § 6 i persondataanordningen om oplysninger af almindelig fortrolig karakter. Indkomstoplysninger kan derfor videregives, såfremt oplysningerne er nødvendige for, at en anden myndighed kan udføre sine opgaver, herunder træffe en afgørelse. Reglerne i persondataanordningen er dermed ikke en hindring for videregivelse.

Sagsbehandlingslovens §§ 28-33 regulerer spørgsmålet om, hvorvidt der må ske videregivelse og om pligten til videregivelse til andre offentlige myndigheder.

Såfremt der er tale om videregivelse af personoplysninger omfattet af persondataanordningen, går reglerne i anordningen forud for reglerne i sagsbehandlingsloven. Persondataanordningen finder anvendelse, når personoplysninger behandles helt eller delvist ved brug af elektronisk databehandling.

Spørgsmål om, hvorvidt der er *pligt* for en myndighed til at videregive oplysninger, reguleres af § 32 i sagsbehandlingsloven. Sagsbehandlingsloven omfatter imidlertid kun forvaltningsmyndigheder under Grønlands Selvstyre, hvorfor bestemmelserne ikke regulerer videregivelse til danske eller færøske myndigheder eller udenlandske forvaltningsmyndigheder.

Situationen er herefter, at skatteforvaltningen har ret, men ikke pligt, til at videregive disse oplysninger, såfremt de er nødvendige for den anden myndigheds virksomhed.

I anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om ægteskabets indgåelse og opløsning, er der ikke en klar hjemmel for Rigsombuddet til at indhente disse oplysninger fra skatteforvaltningen. Ligeledes er der heller ikke indgået aftaler, der fordrer en klar hjemmel til, at Grønlands nordiske samarbejdspartnere kan indhente disse oplysninger, som opmærksomheden blev henledt på under høringsprocessen.

Forslaget vil sikre hjemmel til, at oplysninger om parternes økonomiske forhold videregives fra skatteforvaltningen til brug for behandlingen af sager om børne- og ægtefællebidrag ved bl.a. Rigsombuddet og kredsretten. Forslaget omfatter også andre nordiske myndigheder og kan derfor foruden Rigsombuddet omfatte videregivelse til nordiske myndigheder, der skal træffe afgørelse om dette.

Bestemmelsen omfatter videregivelse af oplysninger om både bidragsmodtagerens og bidragsyderens indkomstforhold i sager om børne- og ægtefællebidrag.

2.2 Hjemmel til fastsættelse af nærmere regler om indberetninger af grænseoverskridende ordninger.

De foreslåede bestemmelser giver mulighed for, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at særlige rådgivere, såsom advokater, revisorer og andre rådgivere kan forpligtiges til at indberette oplysninger om grænseoverskridende ordninger. Det forventes, at de regler, der vil blive implementeret, vil læne sig op ad Den Europæiske Unions regler (DAC6) og OECD's modelregler, men tilpasset grønlandske forhold. Herved vil det være nemmere at udveksle relevante oplysninger med andre lande, som har påtaget sig at implementere tilsvarende regler i deres lovgivninger, ligesom det sikrer, at de berørte rådgivere via samarbejde med kollegaer i andre lande kan gøre sig bekendt med, hvordan reglerne efterleves i praksis.

Directive on Administrative Co-operation 6, ofte refereret til som DAC 6, er et EU direktiv om administrativt samarbejde for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger. Direktivet tager udgangspunkt i, at det er generelle grænseoverskridende ordninger, der skal rapporteres om, mens OECD's modelregler angår omgåelse af CRS reglerne (§ 35 a i landstingslov om forvaltning af skatter og bekendtgørelse nr. 15 af 24. oktober 2019 om identifikation og indberetning af finansielle konti med tilknytning til udlandet).

Aggressive skatteplanlægningsordninger involverer ofte flere jurisdiktioner. Det forventes derfor, at udveksling af oplysninger om sådanne ordninger med andre lande vil føre til yderligere positive resultater.

Aggressiv skatteplanlægning kan bl.a. føre til dobbelt fradrag, f.eks. når en udgift i et land fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i 2 lande. Det kan også indebære dobbelt skattefritagelse, hvor en i øvrigt skattepligtig indkomst, hverken beskattes i kildelandet eller i hjemlandet.

Ud over regler rettet mod aggressiv skatteplanlægning, gives der også mulighed for at indføre regler, der forpligtiger rådgivere til at indberette om ordninger, der anvendes til undgåelse af CRS indberetninger.

CRS informationer er et vigtigt redskab for Skattestyrelsen i forbindelse med kontrol og informationsindhentning om grænseoverskridende aktiviteter. Hvis personer eller virksomheder bevidst forsøger at undgå denne rapportering, vil det forhindre Skattestyrelsens arbejde internt, men også medføre, at Skattestyrelsen ikke kan udveksle de korrekte informationer med dens samarbejdspartnere.

Det må forventes, at Grønland på et tidspunkt vil blive evalueret på lovgivningens ordlyd, samt implementeringen og håndhævelsen af lovgivningen af OECD eller andre.

Med hensyn til håndhævelsen af lovgivningen, har Grønland en meget sparsom retskildehistorik, hvorfor det forudses at blive svært at fremlægge eksempler fra praksis om håndhævelsen af sanktionsbestemmelser i tilfælde, hvor reglerne overtrædes.

Af hensyn til den sparsomme grønlandske retspraksis og potentielt forestående internationale peer review, omtales nedenfor nogle mulige niveauer for sanktioner. De beskrevne niveauer svarer til de, som er anført i bemærkningerne til den tilsvarende danske lovgivning på området.

Konkret kan det overvejes, at bødeniveauet for mellemmands overtrædelse af indberetningspligten i de tilfælde, hvor der er afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvor der undlades at indberette, fastsættes efter en model, hvor fysiske eller juridiske personer, der er omfattet af indberetnings- eller notifikationspligten, opdeles i fem kategorier efter deres økonomiske størrelse, og hvor der for hver kategori forudsættes et grundlæggende bødeniveau, så bøderne for de større virksomheder i hver kategori udmåles med et stigende procenttillæg, der er stigende fra 50 pct. til 700 pct. af basisniveauet (50.000 kr.) afhængigt af nettoomsætningen.

Der foreslås en inddeling i følgende kategorier for mellemmand:

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	≤ 50 mio. kr.	> 50 mio. kr. ≤ 100 mio. kr.	> 100 mio. kr. – ≤ 1 mia. kr.	> 1 mia. kr. ≤ 10 mia. kr.	> 10 mia. kr.
Tillæg	Intet tillæg	+ 50 pct.	+100 pct.	+300 pct.	+700 pct.
Bødeniveau	50.000 kr.	75.000 kr.	100.000 kr.	200.000 kr.	400.000 kr.

I de tilfælde, hvor indberetningspligten påhviler en skatteyder, og skatteyderen afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller hvor skatteyderen undlader at indberette, foreslås bødeniveauet fastsat til det halve af det bødeniveau, som vil gælde for mellemmand.

	Små virksomheder	Mellemstore virksomheder	Store virksomheder A	Store virksomheder B	Meget store virksomheder
Nettoomsætning	≤ 50 mio. kr.	> 50 mio. kr. ≤ 100 mio. kr.	> 100 mio. kr. – ≤ 1 mia. kr.	> 1 mia. kr. ≤ 10 mia. kr.	> 10 mia. kr.
Tillæg	Intet tillæg	+ 50 pct.	+100 pct.	+300 pct.	+700 pct.
Bødeniveau	25.000 kr.	37.500 kr.	50.000 kr.	100.000 kr.	200.000 kr.

Der foreslås således en inddeling i følgende kategorier for skatteydere:

Hvis skatteyderen er en fysisk person, der ikke er erhvervsdrivende og således ikke har nogen omsætning, vil det grundlæggende bødeniveau udgøre 25.000 kr., svarende til basisniveauet for skatteydere, der er erhvervsdrivende.

Herudover foreslås det, at der indføres et grundlæggende bødeniveau ved overtrædelse af fristerne for indberetning, så der i disse tilfælde som udgangspunkt ikke udmåles lavere bøder end 50.000 kr., hvis overtrædelsen begås af en mellemmand, og 25.000 kr., hvis overtrædelsen begås af en skatteyder.

Det beskrevne bødeniveau har til formål at vejlede administrationen til brug for eventuelle indstillinger til anklagemyndigheden og sikre, at bøderne er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende for alle virksomheder uanset størrelse. Der er tale om et foreslået grundlæggende bødeniveau i hver kategori, og bøden bør i øvrigt fastsættes ud fra en vurdering af den skattefordel, som den konkrete ordning muliggør, og den pågældende indberetningspligtiges mulige fortjeneste på ordningen.

Fastsættelse af foranstaltningen beror på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne bødeniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om fastsættelse af foranstaltninger i

kriminallovens kapitel 24. Når bødeniveauet er fastlagt ved domstolene gennem førelse af en række prøvesager, vil sagerne kunne afsluttes administrativt af Skatteforvaltningen, jf. lovens § 82.

2.3 Samarbejde med udenlandske skattemyndigheder m.v.

Det foreslås, at der sker en præcisering af skatteforvaltningens adgang til videregivelse og modtagelse af oplysninger fra danske, færøske og udenlandske myndigheder.

Den foreslåede bestemmelse omfatter de samarbejder, som skatteforvaltningen i dag har eller i fremtiden måtte indgå med skattemyndigheder i Danmark, Færøerne eller udlandet. Forslaget er særligt begrundet i et ønske om at bane vejen for, at skatteforvaltningen kan modtage oplysninger fra Hvidvasksekretariatet.

Hvidvasksekretariatet under Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet samler indberetninger fra virksomheder og personer, der er vidende om, eller har mistanke om at en transaktion har eller har haft tilknytning til hvidvask eller finansiering af terror. Hvidvaskning omfatter, at personer forsøger at skaffe sig en andel i et økonomisk udbytte opnået ved strafbare lovovertrædelser, eller forsøger at sikre eller flytte det økonomiske udbytte fra strafbare lovovertrædelser. Disse oplysninger kan også i skattemæssig sammenhæng være interessante, f.eks. hvis oplysningerne indikerer, at en skattepligtig har indkomster, som er forsøgt unddraget beskatning i Grønland. Oplysningerne vil i sådanne tilfælde kunne anvendes til udpegelse af skattepligtige til kontrol. På baggrund af en kontrol vil der kunne gennemføres en forhøjelse af beskatningsgrundlaget. Såfremt unddragelsen blev begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, kan dette desuden medføre foranstaltninger for den skattepligtige i form af bøder.

Forslaget har desuden til formål at sikre, at de modtagne hvidvaskindberetninger behandles fortroligt af skatteforvaltningen.

2.4 Acontoskat - konsekvensrettelser

Efter de gældende regler i § 27 opkræves skatten af selskaber og foreninger i ligningsåret. Da skatten opkræves i året efter indkomståret, tillægges skatten et tillæg på 6 procent, som en betaling for at landskassen stiller en kreditfacilitet til rådighed for de skattepligtige.

Forslaget har til formål at konsekvensrette reglerne i loven, da det, i forslag til inatsisartutlov om ændring af landstingslov om indkomstskat, foreslås, at der gives mulighed for, at selskaber kan indbetale acontoskat. Acontoskat indbetales i løbet af det pågældende indkomstår og har til formål helt eller delvist at betale selskabsskatten for det pågældende indkomstår.

Ved at indbetale acontoskat kan selskaberne undgå skattetillægget på 6 procent, hvilket giver en lempelse. I det omfang selskaberne benytter sig af denne mulighed, opnår landskassen en

hurtigere betaling af selskabsskatterne, men landskassen går til gengæld glip af provenuet fra skattetillægget.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslagets bestemmelse om videregivelse af indkomstoplysninger til de nordiske myndigheder forventes at medføre begrænsede merudgifter for skatteforvaltningen. Opgaven med dette forventes at blive indarbejdet i de almindelige administrative rutiner i skatteforvaltningen, og merudgifterne forventes derfor afholdt inden for de nuværende bevillinger.

Udgifterne ved bemyndigelsen til at fastsætte regler om rådgiveres indberetning af grænseoverskridende ordninger er svær at estimere og det vil umiddelbart ikke være muligt at lave beregninger for offentlige økonomiske konsekvenser af forslaget. I det omfang forslaget har en afskrækkende effekt for fysiske og juridiske personer, der ellers ville have indgået i skatteundgåelse, vil det kunne medføre et merprovenu. Hvis forslaget giver indsigt i særlige ordninger, der senere hen kan udarbejdes lovgivning imod, vil det kunne have positive konsekvenser for den offentlige økonomi, men dette må vurderes i forhold til sådan eventuel lovgivning.

Det vurderes at medføre omkostninger for skatteforvaltningen i forbindelse med den administrative og tekniske udførelse af opgaven. Det estimeres med betydelig usikkerhed, at udgifterne til udvikling af den tekniske del m.v. vil udgøre 0,5 mio. kr., heri er modtagelse, databehandling og udveksling inkluderet.

Herudover vil der være udgifter til bl.a. systemdrift og vedligehold, kontrol, vejledning, risikovurdering, prøvesager og udarbejdelse af procesbeskrivelse bl.a. til brug for rapportering til OECD. Vurderet ud fra det forventede omfang ventes udgifterne hertil med betydelig usikkerhed at udgøre i størrelsesordenen 200.000 kr., eller 1/4 årsværk.

Udgifterne til administration afholdes inden for Skattestyrelsens bevilling, idet der henses til, at der må forventes at blive tale om et betydeligt sammenfald mellem de opgaver som omfattes af de foreslåede regler og styrelsens opgaver inden for transfer pricing.

For beskrivelsen af de økonomiske og administrative konsekvenser af muligheden for at indbetale foreløbig selskabsskat henvises der til bemærkningerne til forslag til inatsisartutlov om ændring af landstingslov om indkomstskat, der også er fremsat på efterårssamlingen 2021.

Forslagets bestemmelser om modtagelse og afgivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder er primært af teknisk og administrativ karakter og forventes derfor ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser. At skatteforvaltningen på sigt opnår adgang til hvidvaskindberetninger, kan give anledning til et højere skatteprovenu, men niveauet af dette lader sig ikke fastslå på nuværende tidspunkt.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagets bestemmelse om videregivelse af indkomstoplysninger til rigsmyndigheder forventes ikke at få økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om rådgiveres indberetning af grænseoverskridende ordninger forventes ligeledes ikke at få økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Lovforslaget indebærer administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne i videre omfang vil forpligte især rådgivere til at indberette bestemte typer af oplysninger til skatteforvaltningen. Det forventes, at byrderne vil være begrænsede, bl.a. fordi de især falder på skatterådgivere m.v., der netop er specialiserede i at sikre overholdelse af skattereglerne. For mellemmand kan de opfylde indberetningspligten ved at indberette oplysninger, de allerede er i besiddelse af.

For beskrivelsen af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet af muligheden for at indbetale foreløbig selskabsskat henvises der til bemærkningerne til forslag til inatsisartutlov om ændring af landstingslov indkomstskat.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Lovforslaget forventes ikke at få konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslagets bestemmelse om videregivelse af indkomstoplysninger til nordiske myndigheder, forventes at medføre, at der hurtigere kan træffes afgørelser om fastsættelse af ægtefælle- og børnebidrag. Dette forventes især at være til gavn for bidragsmodtagerne.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om rådgiveres indberetning af grænseoverskridende ordninger vurderes at have begrænsede administrative konsekvenser for borgerne. Selvom indberetningspligten påhviler den relevante skatteyder i sidste tilfælde, vurderes det at der i langt størstedelen af tilfælde vil være en indberetningspligt mellemmand involveret.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Ingen.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden 2. juni 2021 til 30. juni 2021 været i høring hos:

Formandens Departement, Departement for Boliger, Infrastruktur og Ligestilling, Departement for Råstoffer, Departement for Uddannelse, Kultur, Idræt og Kirke, Departement for Fiskeri og Fangst, Departement for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø, Departementet for Sundhed, Departement for Sociale Anliggende og Arbejdsmarked,

Departement for Børn, Unge, Familier og Justitsområdet, Departementet for Erhverv, Handel, Udenrigs og Klima, Avannaata Kommunia, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Qeqertalik, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Grønlandske Advokater, Deloitte Grønlands Revisionskontor, BK Revision, EY Grønland, BDO, SIK, Grønlands Erhverv (GE), NUSUKA, GrønlandsBanken og BankNordik.

Høringssvarene er behandlet i bilag 2 til lovbemærkningerne.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ændringen består i, at henvisningen til reglerne i kriminalloven for Grønland rettes.

Til nr. 2

Hvidvaskindberetninger, der modtages fra danske eller udenlandske hvidvaskningsmyndigheder, skal behandles fortroligt af skatteforvaltningens ansatte m.m. efter § 9.

Bestemmelsen afskærer derudover den registreredes ret til indsigt i de hvidvaskindberetninger, som skatteforvaltningen måtte modtage. Formålet med dette er at fremme, at danske og udenlandske hvidvaskmyndigheder og skattemyndigheder kan afgive hvidvaskindberetninger i fuld udstrækning uden bekymring for, at oplysningerne måtte komme den registrerede til kendskab.

Der er i den forbindelse lagt vægt på, at de skattepligtige personer m.v. ikke lider et retstab ved at være afskåret fra indsigt i hvidvaskindberetningerne, da grundlaget for skatteforvaltningens afgørelser i ingen tilfælde vil være hvidvaskindberetningerne i sig selv, men vil være de oplysninger, som skatteforvaltningen har indhentet i forbindelse med en kontrol.

Hvidvaskindberetninger vil kun blive anvendt ved skatteforvaltningens indledende vurdering af, hvilke skattepligtige der udvælges til kontrol. Skattepligtige kan imidlertid udvælges til kontrol, såfremt det skønnes nødvendigt af skatteforvaltning.

Skatteforvaltning vil i forbindelse med sådanne sager benytte de almindelige kontrolbeføjelser, som skatteforvaltningen er tillagt i denne lov og landstingslov om indkomstskat m.v. Kontrol kan f.eks. bestå i indhentelse af bankudtog fra pengeinstitutter, jf. lovens § 65, eller udgående kontrol, jf. §§ 58-59.

Til nr. 3

Ændringen af § 27, stk. 1, er en tilretning som en følge af, at der med § 85 a i landstingslov om indkomstskat åbnes op for acontoskat indbetalinger.

Overstiger årets endeligt opgjort skat for selskaber og foreninger med videre den indbetalt acontoskat efter § 85 a i landstingslov om indkomst, opkræves differencen sammen med tillæg på 6 procent af skatten. Dette gælder dog kun, såfremt skatten overstiger 99 kr.

I bestemmelsens stk. 2 fastsættes, at skatten forfalder til betaling den 1. november i ligningsåret med sidste rettidige betalingsdag den 20. november. Bestemmelsen er identisk med den gældende stk. 2.

I bestemmelsens stk. 3, som er ny, fastsættes, at hvis acontoskatten overstiger den endelige opgjort skat for året, skal skatteforvaltningen tilbagebetale den for meget betalte skat. Tilbagebetalingen sker senest den 20. november i ligningsåret.

Der ydes ikke godtgørelse for en for meget indbetalt acontoskat. Baggrunden for dette er, at der ikke i § 85 a i landstingslov om indkomstskat er en pligt for skattepligtige til at indbetale acontoskat. En godtgørelse ville desuden kunne misbruges af de skattepligtige til på bekostning af landskassen at opnå en forrentning af en overskudslikviditet.

Forslagets § 27, stk. 4, er identisk med den gældende stk. 3. Træffer skatteforvaltningen eller Skatterådet senere en afgørelse om forhøjelse af skatten, forfalder den for lidt betalte skat med tillæg af 6 procent til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen og med sidste rettidig betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. En forhøjet skat inklusiv tillæg, forrentes med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen.

Bestemmelsens stk. 5 svarer til den gældende stk. 4. Henvisningerne i bestemmelsen er konsekvensrettet som en følge af den nye stk. 3.

Træffes der senere en afgørelse af skatteforvaltningen, Skatterådet eller domstolene, som medfører en nedsættelse af skatten, tilbagebetales den for meget betalte skat med tillæg på 6 procent inden 1 måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige renter af det tilbagebetalte beløb med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen.

Bestemmelsens stk. 7 svarer til den gældende stk. 6, dog er henvisningerne konsekvensrettet.

Efter retningslinjer fastsat af Naalakkersuisut kan skatteforvaltningen i særlige tilfælde tillade, at tillæg efter stk. 1, 4 og 5 ikke anvendes ved opkrævning af skatten for selskaber og foreninger med videre, herunder eksempelvis et andelsselskab med begrænset ansvar.

Til nr. 4

Henvisningerne i § 29 til bestemmelserne i § 27 konsekvensrettes som en følge af, at der indsættes en ny § 27, stk. 3.

Til nr. 5

Det foreslås, at der indsættes en ny § 66 a, som bemyndiger Naalakkersuisut til at fastsætte regler om, at mellemmand og relevante skatteydere skal indberette oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer, om grænseoverskridende ordninger til Skatteforvaltningen.

Bemyndigelsen er udformet, så den bl.a. vil kunne bruges til at fastsætte regler, der gennemfører OECD's modelregler på området (Model Mandatory Disclosure Rules for CRS Avoidance Arrangements and Opaque Offshore Structures).

I tilknytning hertil foreslås indsat en stk. 2, om, at hvis Skatteforvaltningen ikke reagerer på en grænseoverskridende ordning, der er indberettet efter reglerne, indebærer fraværet af reaktion ikke en accept af gyldigheden af denne ordning ligesom det ikke giver ret til en bestemt skattemæssig behandling.

Ved Naalakkersuisuts fastsættelse af regler om, at mellemmand skal indberette grænseoverskridende ordninger, vil begreberne "mellemmand" og "grænseoverskridende ordninger" skulle fortolkes i overensstemmelse med EU's DAC6 og OECD's modelregler.

Ved "mellemmand" forstås efter DAC6 enhver person, som udformer, markedsfører, tilrettelægger eller i øvrigt stiller ordninger til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som administrerer gennemførelsen, af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning.

Begrebet omfatter tillige enhver person, som har forpligtet sig til at yde, direkte eller ved hjælp af andre personer, støtte, assistance eller rådgivning med hensyn til udformning, markedsføring, tilrettelæggelse, stillen til rådighed med henblik på gennemførelsen eller administration af gennemførelsen af en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning. En person kan antages at have forpligtet sig hertil, hvis vedkommende under hensyntagen til alle relevante kendsgerninger og omstændigheder og på grundlag af de foreliggende oplysninger og den relevante ekspertise og forståelse, som er nødvendig for at levere sådanne tjenesteydelser, er bekendt med eller med rimelighed må kunne forventes at vide, at vedkommende har forpligtet sig hertil.

I relation til OECD's modelregler omfatter mellemmænd personer, der er ansvarlige for design eller markedsføring af ordninger udformet for at omgå CRS eller etablering af uigennemsigtige offshore-strukturer, og personer, der yder assistance eller rådgivning om design, markedsføring, implementering eller tilrettelæggelse af sådanne ordninger.

Begrebet relevant skatteyder skal forstås i overensstemmelse med definitionen heraf i DAC6. Heraf fremgår det, at der ved en relevant skatteyder forstås enhver person, for hvem en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning stilles til rådighed med henblik på gennemførelse, eller som er parat til at gennemføre en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, eller som har gennemført det første skridt i en sådan ordning. I relation til OECD's modelregler skal begrebet forstås i overensstemmelse med begrebet "reportable taxpayer", hvilket i forbindelse med en ordning til omgåelse af CRS betyder enhver faktisk eller potentiel bruger af den pågældende ordning og, for så vidt angår en ordning til etablering af en uigennemsigtig offshore-struktur, en fysisk person, hvis identitet som en reel ejer ikke kan bestemmes nøjagtigt på grund af den uigennemsigtige offshorestruktur.

Efter DAC6 kan en relevant skatteyder være indberetningspligtig til den stat, hvor den relevante skatteyder er skattemæssigt hjemmehørende, den stat, hvor den relevante skatteyder har et fast driftssted, der nyder godt af ordningen, den stat, hvor den relevante skatteyder oppebærer indkomst eller genererer overskud, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har et fast driftssted dér, eller den stat, hvor den relevante skatteyder udøver en aktivitet, selv om den relevante skatteyder ikke er skattemæssigt hjemmehørende og ikke har noget fast driftssted i nogen stat. Indberetningspligt til en stat, der optræder før en anden stat på listen, har forrang i forhold til indberetningspligt til denne anden stat.

Efter OECD's modelregler er det alene relevante skatteydere, der er hjemmehørende i en jurisdiktion, der er indberetningspligtige til denne.

Det er ikke nærmere defineret, hvad "en ordning" er, men det er angivet, at en ordning også skal omfatte en række ordninger, og at en ordning kan omfatte flere trin eller dele.

Begrebet er dog defineret i andre sammenhænge. Uanset kan disse give inspiration til fortolkningen af begrebet, dette kan blandt andet være Den Europæiske Unions Kommissions henstilling af den 6. december 2012 om aggressiv skatteplanlægning (2012/772/EU), der definerer en ordning som enhver transaktion, plan, handling, operation, aftale, tildeling, forståelse, løfte, tilsagn eller begivenhed. Det tilføjes herudover, at et arrangement (en ordning) kan omfatte flere trin eller dele.

Inspiration til fortolkning af begrebet ordninger kan i øvrigt findes i OECD's modelregler, som indeholder en definition af begrebet. Det fremgår heraf, at begrebet omfatter en aftale, et

skema, en plan eller en forståelse, hvad enten den er retligt bindende eller ej, og det omfatter alle de trin og transaktioner, der bringer den i funktion.

Disse to bidrag til forståelsen af begrebet ”en ordning” indikerer, at begrebet sædvanligvis fortolkes bredt. Der må dog kunne indlægges et krav om en vis grad af konkretisering for, at der kan være tale om en ordning. F.eks. vil en generel beskrivelse af skatteordninger i en bog eller overordnede retningslinjer i et selskabs skattepolitik således ikke være omfattet.

Definitionen af begrebet ”en ordning” er så bred, at definitionen i sig selv ikke er det væsentligste element i definitionen af indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger. Det afgørende for afgrænsningen er i højere grad, at ordningen skal indeholde et grænseoverskridende element, og at mindst et af kendetegnene i bistandsdirektivets bilag IV, som affattet ved DAC6, skal være opfyldt.

Ved en ”grænseoverskridende ordning” forstås efter DAC6 en ordning i mere end én jurisdiktion, hvor mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

Ikke alle deltagerne i ordningen er skattemæssigt hjemmehørende i den samme jurisdiktion, en eller flere af deltagerne i ordningen er samtidig skattemæssigt hjemmehørende i mere end én jurisdiktion, en eller flere af deltagerne i ordningen driver forretning i en anden jurisdiktion gennem et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion, og ordningen udgør en del af eller hele det pågældende faste driftsstedes virksomhed, en eller flere af deltagerne i ordningen udfører en aktivitet i en anden jurisdiktion uden at være skattemæssigt hjemmehørende eller opretter et fast driftssted, der er beliggende i denne jurisdiktion, eller ordningen har en mulig indvirkning på den automatiske udveksling af oplysninger eller identifikation af det reelle ejerskab.

I relation til OECD's modelregler vil grænseoverskridende ordninger skulle forstås som ordninger til omgåelse af CRS eller til etablering af uigennemsigtige offshore-strukturer, som er omfattet af modelreglerne.

Det indgår i den foreslåede bestemmelse, at Naalackersuisut alene vil kunne fastsætte regler om, at mellemmandene skal indberette de oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer.

Det ligger heri, at Naalackersuisut ikke vil kunne fastsætte regler, som indebærer, at mellemmandene skal indhente oplysninger, de ikke er bekendt med, ikke er i besiddelse af eller ikke kontrollerer. Naalackersuisut kan heller ikke fastsætte regler om, at andre, som f.eks. den relevante skatteyder eller andre mellemmand, har en pligt til at give en indberetningspligtig mellemmand oplysninger med henblik på, at disse oplysninger skal indberettes.

Det foreslås i skatteforvaltningslovens § 66 a, 2. pkt., at Naalakkersuisut i forbindelse med fastsættelsen af regler om mellemmands indberetning om grænseoverskridende ordninger vil kunne fastsætte regler om notifikation til andre mellemmand eller de relevante skatteydere, hvis en fritagelse fra indberetningspligt påberåbes. Dette giver mulighed for, at Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler om, at mellemmanden i de tilfælde, hvor vedkommende påberåber sig en tavshedspligt, skal notificere andre mellemmand eller den relevante skatteyder om, at indberetningspligten påhviler dem.

Efter forslaget vil Naalakkersuisut kunne udstede regler svarende til reglen i DAC6 om, at hvis en mellemmand er fritaget fra indberetning som følge af, at indberetningspligten krænker fortroligheden af korrespondancen mellem advokat og klient eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, så skal mellemmanden straks orientere eventuelle andre mellemmand eller den relevante skatteyder om, at de er indberetningspligtige.

OECD's modelregler indeholder en tilsvarende pligt til notifikation af relevante skatteydere i sådanne tilfælde. Efter forslaget vil Naalakkersuisut kunne fastsætte regler, der gennemfører modelreglerne på dette punkt. OECD's modelregler indeholder ingen regler om, at indberetningspligten kan overgå fra én mellemmand til en anden mellemmand.

Den foreslåede hjemmel i skatteforvaltningslovens § 66 a forventes for det første benyttet til at fastsætte regler, der gennemfører indberetnings- og notifikationsregler om grænseoverskridende ordninger.

Den foreslåede hjemmel giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om mellemmands indberetningspligt vedrørende grænseoverskridende ordninger. Naalakkersuisut vil i den forbindelse kunne fastsætte regler om afgrænsningen af de indberetningspligtige mellemmand.

Forslaget indebærer endvidere, at Naalakkersuisut kan fastsætte regler, som pålægger relevante skatteydere indberetningspligt om grænseoverskridende ordninger til skatteforvaltningen i tilfælde, hvor der ikke er nogen indberetningspligtig mellemmand vedrørende den pågældende ordning, eller mellemmanden påberåber sig en fritagelse fra indberetningspligt.

Naalakkersuisut vil i forbindelse med fastsættelsen af reglerne om relevante skatteyders indberetningspligt om grænseoverskridende ordninger kunne fastsætte regler om afgrænsning af de indberetningspligtige skatteydere.

Forslaget indebærer, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse vil kunne fastsætte regler, der sikrer, at reglerne i DAC6 og OECD's modelregler om afgrænsningen af de

indberetningspligtige mellemmand og relevante skatteydere kan gennemføres i grønlandsk ret.

Den foreslåede hjemmel i skatteforvaltningslovens § 66 a forventes for det andet benyttet til at fastsætte regler om afgrænsning af de indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger.

Naalakkersuisut vil i forbindelse med fastsættelsen af reglerne om mellemmands indberetning om grænseoverskridende ordninger kunne fastsætte regler om afgrænsningen af de indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger.

Den foreslåede hjemmel skal sikre, at Naalakkersuisut ved bekendtgørelse kan fastsætte regler, der sikrer, at reglerne i DAC6 og OECD's modelregler om afgrænsningen af de indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger kan gennemføres i grønlandsk ret.

Den foreslåede hjemmel i skatteforvaltningslovens § 66 a forventes for det tredje benyttet til at fastsætte regler om indholdet af indberetningerne.

Forslaget indebærer, at Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler om indholdet af indberetningerne og opdatering heraf. Den foreslåede bestemmelse vil give Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler svarende til de krav til indholdet af indberetningerne, der findes i DAC6 og OECD's modelregler. I forbindelse med fastsættelsen af disse regler vil Naalakkersuisut også kunne fastsætte regler om, at de oplysninger, som også skal udveksles på engelsk, skal indberettes på engelsk.

Forslaget giver Naalakkersuisut mulighed for at fastsætte regler om, at mellemmand skal indberette de oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer om grænseoverskridende ordninger.

Naalakkersuisut vil ikke kunne fastsætte regler, som indebærer, at mellemmandene skal indhente oplysninger, de ikke er bekendt med, ikke er i besiddelse af eller ikke kontrollerer. Naalakkersuisut vil heller ikke kunne fastsætte regler om, at andre, som f.eks. den relevante skatteyder eller andre mellemmand, har en pligt til at give en indberetningspligtig mellemmand oplysninger med henblik på, at disse oplysninger skal indberettes.

Naalakkersuisut vil i forbindelse med fastsættelsen af regler om mellemmands indberetning om grænseoverskridende ordninger kunne fastsætte regler om indberetningsfrister. Dette vil give mulighed for at fastsætte regler svarende til fristreglerne i DAC6 og OECD's modelregler.

Den foreslåede hjemmel i skatteforvaltningslovens § 66 a forventes for det fjerde benyttet til at fastsætte regler om fritagelse fra indberetningspligt og notifikationspligt.

Forslaget indebærer, at Naalakkersuisut i forbindelse med fastsættelsen af regler om mellemmands indberetning om grænseoverskridende ordninger vil kunne fastsætte regler om fritagelse fra indberetningspligt.

Dette giver mulighed for, at Naalakkersuisut vil kunne fastsætte regler, der udnytter muligheden i DAC6 for at give mellemmand ret til en fritagelse fra at skulle indgive oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning, hvis indberetningspligten krænker fortroligheden af korrespondancen mellem advokat og klient eller en tilsvarende lovbaseret tavshedspligt. OECD's modelregler indeholder en tilsvarende undtagelse for indberetning som følge af advokaters tavshedspligt.

Med lovforslaget er det forudsat, at der ved fastsættelse af regler om fritagelse fra indberetningspligt vil skulle tages hensyn til de særlige regler om tavshedspligt, der gælder for advokater. Oplysninger om en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning vil imidlertid ikke berøre kernen af fortrolighedsforholdet mellem en advokat og den relevante skatteyder, og det er derfor vurderingen, at der ikke er særlige grunde, der taler for, at advokater helt fritages fra indberetningspligten.

Hvad angår de tilfælde, hvor en advokat udformer markedsegne ordninger, og der ikke eksisterer et advokat-klientforhold, forventes fastsat regler, hvorefter advokaten som andre mellemmand vil skulle foretage indberetning.

I de tilfælde, hvor en advokat udbyder en indberetningspligtig grænseoverskridende ordning til en skatteyder, vil advokaten skulle foretage indberetning inden en indberetningsfrist på 30 dage til skatteforvaltningen.

Det vil følge af de regler, som forventes fastsat, at advokaten vil skulle underrette skatteyderen om, at advokaten foretager indberetningen inden en indberetningsfrist på 30 dage, hvis skatteyderen ikke selv indberetter. Underretningen vil skulle foretages ved, at advokaten skriftligt formulerer og overleverer de indberetningspligtige oplysninger til skatteyderen, så skatteyderen direkte kan anvende oplysningerne i forbindelse med sin indberetning. Hvis ikke skatteyderen inden for de 30 dage dokumenterer over for advokaten, at oplysningerne er indsendt til Skatteforvaltningen, vil advokaten selv skulle foretage indberetningen inden fristens udløb.

Hvis skatteyderen ved fristens udløb ikke har fremsendt dokumentation for, at oplysningerne er indsendt til skatteforvaltningen, og indberetningen endnu ikke er foretaget af advokaten – f.eks. fordi advokaten havde en forventning om, at skatteyderen ville foretage indberetningen – vil advokaten skulle foretage indberetningen straks.

Det vil følge af de regler, som forventes fastsat, at det påhviler advokaten at vurdere, hvilke oplysninger der omfattes af indberetningspligten, og som derfor skal overleveres til skattemynderen. Hvis skattemynderen ikke dokumenterer over for advokaten, at alle de oplysninger, som advokaten har overleveret, er indberettet, vil advokaten skulle indberette de resterende oplysninger selv. Dette vil gælde, selvom klienten er uenig med advokaten i, at de resterende oplysninger skal indberettes.

Endelig vil det følge, af de regler, som forventes fastsat, advokater fritages helt for at indberette oplysninger, hvis helt særlige grunde taler for det. Fritagelsen vil alene finde anvendelse i helt særlige situationer, hvor fritagelsen er velbegrundet i forhold til varetagelsen af klientens berettigede interesser. Dette vil være tilfældet, hvor advokaten ved at indberette reelt vil inkriminere klienten eller være i væsentlig risiko herfor. I disse situationer vil advokaten skulle foretage notifikation til eventuelle andre mellemmand. Det, der vil skulle notificeres om, er, at den anden mellemmand vil skulle foretage indberetning af de oplysninger, den pågældende er i besiddelse af.

Den foreslåede hjemmel i skatteforvaltningslovens § 66 a forventes for det femte benyttet til at fastsætte regler om, at manglende indberetning og notifikation vil kunne sanktioneres.

Skatteforvaltningslovens § 83 indeholder en hjemmel til at fastsætte regler om foranstaltning i forskrifter, der er udstedt i medfør af skatteforvaltningsloven. Der forventes fastsat regler om, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en indberetning, undlader at opfylde en indberetningspligt eller undlader at foretage indberetning rettidigt i overensstemmelse med de regler i bekendtgørelsen, der omhandler indberetningspligter, skal kunne foranstaltes med bøde. Der forventes desuden fastsat regler om, at den mellemmand, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at underrette andre mellemmand eller den relevante skattemynder i tilfælde, hvor mellemmanden påberåber sig en fritagelse som følge af tavshedspligt, skal kunne foranstaltes med bøde.

Hvis mellemmanden er en advokat, vil mellemmanden skulle foretage indberetningen til skattemyndighederne, medmindre skattemynderen inden udløbet af indberetningsfristen på 30 dage dokumenterer over for advokaten, at skattemynderen har foretaget indberetningen. Såfremt skattemynderen i denne situation ikke foretager indberetningen inden udløbet af indberetningsfristen, vil skattemynderen ikke kunne pålægges nogen foranstaltning herfor, idet indberetningspligten herefter vil påhvile advokaten, og skattemynderen vil have en berettiget forventning om, at skatteforvaltningen får kendskab til de indberetningspligtige oplysninger fra advokaten.

Det foreslås i skatteforvaltningslovens § 66 a, stk. 2, at hvis skatteforvaltningen ikke reagerer på en grænseoverskridende ordning, der er indberettet efter regler udstedt i medfør af § 66 a, indebærer dette ikke en accept af gyldigheden eller af den skattemæssige behandling af denne ordning.

Der er ikke i de grønlandske skatteregler udtrykkelige regler om, at skattemyndighedernes passivitet fører til, at de anses for at have accepteret gyldigheden af ordninger eller den skattemæssige behandling af ordninger, som de har fået oplysninger om.

Imidlertid antages det i forvaltningsretten, at myndigheders passivitet i form af en unkladelse efter omstændighederne kan udgøre en tilkendegivelse, der kan støttes ret på. For at det er tilfældet, kræves det, at den relevante myndighed har en positiv viden om netop det omhandlede forhold og agerer på en forventningsskabende måde, så borgeren har haft grund til at tro, at myndighederne faktisk har taget stilling til det omhandlede forhold. Her vil der således kunne opstå en berettiget forventning om, at myndigheden har godkendt det omhandlede forhold, og herved kan myndigheden blive afskåret fra at skride ind over for det pågældende forhold.

Når det skal afgøres, om borgeren har en berettiget forventning, og om forventningen vil skulle nyde beskyttelse, vil en række forskellige momenter skulle inddrages. Der vil blandt andet kunne lægges vægt på, hvilke tilkendegivelser borgeren har modtaget, om borgeren måtte forstå, at andre ville kunne anfægte retstilstanden, og den periode i hvilken og den måde hvorpå borgeren har indrettet sig i tillid til forventningen. Hvilke momenter der skal inddrages, og hvilken vægt de skal tillægges, vil variere fra sag til sag.

Det følger imidlertid af den foreslåede bestemmelse, at det forhold, at skatteforvaltningen ikke reagerer på en indberetning om en grænseoverskridende ordning eller på oplysninger, skatteforvaltningen har modtaget fra en udenlandsk myndighed, ikke medfører, at skatteforvaltningen har godkendt ordningen eller dens skattemæssige konsekvenser.

Den foreslåede bestemmelse vedrører ikke forældelses- og reaktionsfristerne i skattelovgivningen, såsom f.eks. genoptagelsesfristerne i skatteforvaltningslovens §§ 47 og 48 og reaktionsfristen i skatteforvaltningslovens § 47, stk. 2. Dette skyldes, at en overskridelse af en genoptagelsesfrist eller en reaktionsfrist ikke indebærer en accept af gyldigheden af det forhold, som er forældet, eller af den skattemæssige behandling heraf.

Til nr. 6

Forslagets § 69 a er ny.

Det foreslås, at myndighederne i de nordiske lande får mulighed for at indhente oplysninger om økonomiske forhold for personer, der er part i sager om fastsættelse af børne- og ægtefællebidrag, hos skatteforvaltningen.

Det er skatteforvaltningen, som dataansvarlig, der skal påse, at den, der anmoder om oplysningerne, er rette myndighed, og at oplysninger skal anvendes til de angivne formål.

Efter bestemmelsen kan skatteforvaltningen videregive økonomiske oplysninger om en part, herunder personens skattepligtige indkomster og slutopgørelse. Oplysningerne kan efter forholdene tillige inkludere andre tilgængelige informationer om partens økonomiske forhold, , som måtte være af betydning for sagens behandling.

Der foreslås indsat en ny afsnitoverskrift mellem §§ 69 a og 69 b.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 69 b, som hjemler modtagelse og videregivelse af oplysninger mellem udenlandske myndigheder og skatteforvaltningen.

Efter nr. 1 kan videregivelse ske som led i hvidvaskreguleringen, eller som led i skatteforvaltningens samarbejde med kompetente myndigheder i andre lande, som led i arbejdet med bekæmpelse af hvidvaskning og finansiering af terrorisme.

Efter bestemmelsens nr. 2 kan videregivelse ske, såfremt dette hviler på en administrativt indgået aftale om bistand i skattesager.

Efter nr. 3 kan videregivelse ske såfremt dette i øvrigt er nødvendigt i medfør af en international aftale eller overenskomst, som omfatter Grønland.

Til § 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Vedrørende stk. 2 forventes det, at regler, som udstedes i medfør af den foreslåede § 66 a, og som har til formål at gennemføre OECD's modelregler om grænseoverskridende ordninger, vil få virkning for grænseoverskridende ordninger, hvor det første skridt er gennemført den 29. oktober 2014 eller senere. Den 29. oktober 2014 er datoen, hvor mere end 90 jurisdiktioner offentligt havde bekræftet efterlevelse af standarden, og 51 jurisdiktioner havde underskrevet den Multilaterale kompetente myndigheds aftale om automatisk udveksling af informationer (CRS MCAA).

Derfor vurderes grænseoverskridende ordninger, der er oprettet efter den 29. oktober 2014 og indebærer en omgåelse af CRS reglerne, at være oprettet eller foretaget med det formål at omgå CRS reglerne. Ordninger, hvor første skridt er taget før den 29. oktober 2014, er derfor ikke omfattet.

Det forventes, at grænseoverskridende ordninger, der følger definitionerne og konstruktionerne i DAC 6, skal indberettes, hvor det første skridt er gennemført den 25. juni 2018 eller senere. Dette præciseres nærmere i den hjemlede bekendtgørelse.

Hensigten er således, at de regler, som udstedes i medfør af § 66 a, skal gives virkning i forhold til grænseoverskridende ordninger, hvor det første skridt er foretaget efter, at de relevante internationale aftaler i henholdsvis OECD og EU er ikrafttrådt. Formålet hermed er at strømline processen globalt for de indberetningspligtige.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
<p>§ 9. Ansatte i skatteforvaltningen og medlemmer af Skatterådet samt disses suppleanter skal under ansvar efter § 29 i kriminalloven for Grønland iagttage ubetinget tavshed over for uvedkommende med hensyn til de oplysninger om en fysisk eller juridisk persons økonomiske, erhvervmæssige eller privatlivet tilhørende forhold, som de under varetagelsen af deres arbejde bliver bekendt med. Forpligtelsen gælder tillige for sagkyndige medhjælpere samt i øvrigt enhver, der som følge af et i henhold til aftale med det offentlige påtaget arbejde kommer til kundskab om sådanne forhold. Er aftalen indgået med en offentlig myndighed eller en virksomhed, gælder forpligtelsen alle, der under deres arbejde i myndigheden eller virksomheden får kundskab om forhold som de ovennævnte.</p>	<p>§ 1</p> <p>1. I § 9 ændres ”§ 29” til: ”§§ 50-54”.</p>
	<p>2. Efter § 9 indsættes:</p> <p>”§ 9 a. For så vidt angår oplysninger, som hidrører fra en underretning efter § 69 b, nr. 1, og som skatteforvaltningen har modtaget fra hvidvaskmyndigheder, gælder tavshedspligten i henhold til § 9 også i forhold til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til sagsbehandlings- eller persondatalovgivning.”</p>
<p>§ 27. Overstiger skatten for selskaber og foreninger mv., der er fuld eller begrænset skattepligtige, 99 kr., opkræves skatten</p>	<p>3. § 27 affattes således:</p> <p>”§ 27. Overstiger skatten for selskaber og foreninger m.v., der er fuld eller begrænset skattepligtige, en indbetalt acontoskat efter §</p>

<p>tillige med et tillæg på 6 procent af skatteforvaltningen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatten med tillæg efter stk. 1 forfalder til betaling den 1. november i ligningsåret med sidste rettidige betalingsdag den 20. november. Falder sidste rettidige betalingsdag på en søn- eller helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Træffes der senere en afgørelse, som medfører en forhøjelse af skatten, forfalder den for lidt betalte skat med tillæg efter stk. 1 til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen, og med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en søn- eller helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. En forhøjet skat efter 1. pkt. med tillæg efter stk. 1, forrentes med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Træffes der senere en afgørelse, som medfører en nedsættelse af skatten, tilbagebetales den for meget betalte skat med tillæg på 6 procent inden 1 måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige renter af det tilbagebetalte beløb med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen. I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter stk. 3, beregnes renten dog først fra forfaldsdagen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> De i stk. 2-4 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Skatteforvaltningen kan efter retningslinier fastsat af Naalakkersuisut i særlige tilfælde tillade, at de i stk. 1, 3 og 4 nævnte tillæg ikke anvendes ved</p>	<p>85 a i landstingslov om indkomstskat, opkræves skatten tillige med et tillæg på 6 procent af skatteforvaltningen. Dette gælder dog kun, såfremt skatten overstiger 99 kr.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skatten med tillæg efter stk. 1 forfalder til betaling den 1. november i ligningsåret med sidste rettidige betalingsdag den 20. november. Falder sidste rettidige betalingsdag på en søn- eller helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Såfremt den indbetalte acontoskat overstiger skatten, jf. stk. 1, tilbagebetales den for meget betalte skat senest den 20. november. Falder den sidste rettidige betalingsdag på en søn- eller helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. Såfremt den indbetalte skat overstiger skatten med mindre end 99 kr., tilbagebetales den for meget betalte skat ikke. Der ydes ikke godtgørelse eller tillæg af en for meget betalt skat.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Træffes der senere en afgørelse, som medfører en forhøjelse af skatten, forfalder den for lidt betalte skat med tillæg efter stk. 1 til betaling den 1. i den måned, der følger nærmest efter, at der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen, og med sidste rettidige betalingsdag den 20. i forfaldsmåned. Falder sidste rettidige betalingsdag på en søn- eller helligdag eller en lørdag, forlænges fristen til den følgende hverdag. En forhøjet skat efter 1. pkt. med tillæg efter stk. 1, forrentes med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Træffes der senere en afgørelse, som medfører en nedsættelse af skatten, tilbagebetales den for meget betalte skat med tillæg på 6 procent inden 1 måned efter afgørelsen. Der tilkommer den skattepligtige</p>
---	--

<p>opkrævning af skatten for selskaber og foreninger mv.</p>	<p>renter af det tilbagebetalte beløb med 0,5 procent per påbegyndt måned fra den 1. november i ligningsåret og indtil datoen for meddelelse af afgørelsen. I det omfang tilbagebetalingen vedrører beløb, der er opkrævet efter stk. 4, beregnes renten dog først fra forfaldsdagen.</p> <p><i>Stk. 6.</i> De i stk. 2-5 nævnte beløb nedrundes til hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Skatteforvaltningen kan efter retningslinjer fastsat af Naalakkersuisut i særlige tilfælde tillade, at de i stk. 1 og stk. 4-5 nævnte tillæg ikke anvendes ved opkrævning af skatten for selskaber og foreninger m.v.”</p>
<p>§ 29. Skatteforvaltningen kan, når der er en åbenbar og konkret begrundet risiko for, at den, afgørelsen vedrører, vil søge at unddrage sig betaling af restskat, forhøjet slutskat, indkomstskat, eller forhøjet indkomstskat, fastsætte kortere forfalds- og betalingsfrister end fastsat i § 24, stk. 3 og 5, § 25, stk. 6, og § 27, stk. 2 og 3. Forfaldsfristen kan ikke være kortere end 7 dage og betalingsfristen kan ikke være kortere end 14 dage.</p>	<p>4. I § 29 ændres ”§ 27, stk. 2 og 3” til: ”§ 27, stk. 2 og 4”.</p>
	<p>5. Efter § 66, indsættes:</p> <p>” § 66 a. Naalakkersuisut kan fastsætte regler om, at mellemmand og relevante skatteydere skal indberette oplysninger, som de er bekendt med, i besiddelse af eller kontrollerer, om grænseoverskridende ordninger til skatteforvaltningen. Naalakkersuisut kan derudover fastsætte regler om, at en mellemmand, som påberåber sig en fritagelse fra indberetningspligt efter regler udstedt i medfør af 1. pkt., skal notificere andre mellemmand eller relevante skatteydere herom.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Reagerer skatteforvaltningen ikke på en grænseoverskridende ordning, der er indberettet efter regler udstedt i medfør af stk. 1, eller som skatteforvaltningen har modtaget oplysninger om fra en dansk, færøsk eller udenlandsk myndighed, indebærer dette ikke en accept af gyldigheden af ordningen eller den skattemæssige behandling af denne ordning.”</p>
	<p>6. Efter § 69 indsættes i afsnit V: ” § 69 a. Skatteforvaltningen kan efter anmodning videregive økonomiske oplysninger om en skatteyder til nordiske myndigheder til brug for behandling af sager om fastsættelse eller ændring af børne- og ægtefællebidrag.</p> <p><i>Samarbejde med udenlandske myndigheder</i> <i>m.v.</i></p> <p>§ 69 b. Skatteforvaltningen afgiver oplysninger til og modtager oplysninger fra kompetente myndigheder på Færøerne, i Danmark og i en fremmed jurisdiktion i overensstemmelse med bestemmelserne i:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) lovgivning om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskregulering) gældende i Grønland, samt internationale aftaler og overenskomster gældende for Grønland for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskregulering, 2) en administrativt indgået aftale om administrativ bistand i skattesager mellem på den ene side Grønland og på den anden side Færøerne, Danmark eller den pågældende fremmede jurisdiktion, og 3) enhver anden international overenskomst eller konvention gældende for Grønland,

	<p>som omhandler administrativ bistand i skattesager.</p> <p>”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2022.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelser udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 66 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, kan have virkning for grænseoverskridende ordninger, hvor det første skridt er gennemført den 29. oktober 2014 eller senere.</p>

Bilag 2**Høringssvarnotat**

Følgende høringsparter har oplyst, at de ikke har bemærkninger:

Departement for Boliger, Infrastruktur og Ligestilling, Departementet for Råstoffer og Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked.

Følgende høringsparter har bemærkninger til forslaget:

Grønlands Erhverv (GE)

Nedenfor er de indkomne høringssvar gengivet i almindelige skrift, mens kommentarer fra Naalakkersuisut er angivet med *kursiv*:

Grønlands Erhverv (GE)

I relation til forslaget om at give selskaberne mulighed for at indbetale den kommende selskabsskat aconto, forekommer begrundelsen for – en ”kreditfacilitet” – at pålægge skatten et tillæg på 6 procent for grundlæggende misforstået, når man samtidig undlader at tillægge for meget indbetalt aconto skat samme tillæg.

Selskabsskatten opgøres først, når årets resultat i en virksomhed kendes, hvorfor anvendelsen af begrebet en ”kreditfacilitet” forekommer misvisende som begrundelse for tillægget.

GE bifalder muligheden for, at virksomhederne kan indbetale selskabsskatten aconto i løbet af optjeningsåret, men at forestille sig, at virksomhederne vil ”spekulere” i at indbetale for meget selskabsskat og bruge dette som begrundelse for ikke at tillægge for meget indbetalt aconto skat det samme tillæg på 6 procent forekommer forkert.

Om end det gældende renteniveau måske kunne indikere, at virksomheden ville sætte sin kapital ind på sin ”skattekonto”, men et renteniveau som det eksisterende kan ikke forventes at fortsætte.

Virksomhedernes kapital er ment til at skulle anvendes i virksomhederne, hvorfor det taler imod, at virksomhederne indbetaler for meget i skat i spekulationsøjemed.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer.

Det er virksomhederne selv, der i løbet af året er nærmest til at kunne vurdere, hvad deres forventede overskud og deraffølgende forventede selskabsskatter vil blive.

Da der ikke er en pligt for virksomhederne til at indbetale foreløbige selskabsskatter, forekommer der ikke at være en god begrundelse for, at virksomhederne skal have et rentetillæg, såfremt virksomhederne vælger at indbetale mere end, hvad deres skattetilsvare for indkomståret ender med at blive.

I det nuværende rentemiljø med negative renter på bankindeståender kan der allerede være et incitament for virksomhederne m.v. til at placere en overskudslikviditet i skatteforvaltningen ved at indbetale acontoskat. Dette vil i endnu højere grad være tilfældet, såfremt for meget indbetalte acontoskatter (foreløbige skatter) udløste et rentetillæg på 6 procent.

GE bifalder overordnet set hensigten med regelsættet omkring de grænseoverskridende ordninger. Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at Den Europæiske Unions regler (DAC6) og OECDs modelregler skal tilpasses ”grønlandske omstændigheder”.

Hvad der måtte ligge heri, forventes at komme til udtryk i de regler, som Naalakkersuisut kan fastsætte i henhold til den foreslåede § 66 a.

GE efterlyser i denne forbindelse, hvorledes man fra lovgivers side vil forholde sig til de 26 kendetegn, der er inkluderet i de 5 hovedkategorier, som konkretiserer tilfældene for, hvornår der skal ske indberetning.

I det omfang, at disse kendetegn skal ”tilpasses grønlandske omstændigheder”, vil det være af helt essentiel karakter at kende disse i en grønlandsk kontekst for at kunne danne sig et reelt billede af betydningen for de grønlandske virksomheder af indførelsen af § 66 a m.v.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer.

Arbejdet med at udarbejde den bekendtgørelse, der kan udstedes i medfør af forslagets § 66 a, er endnu ikke påbegyndt. Det er derfor ikke muligt på nuværende tidspunkt at komme nærmere ind på, hvordan der konkret ved udformningen af reglerne vil ske tilpasninger i forhold til de grønlandske omstændigheder.

Konsekvenserne af en overtrædelse af fristerne for indberetninger er bøder. Bøderne angives i bemærkningerne til forslaget at skulle lægges på et niveau, der for overtrædelser begået af mellemmand ikke ”udmåles lavere end ... 50.000 kr. ”, og for overtrædelser der er begået af skatteyder, på 25.000 kr.

Da bøderne pålægges som følge af ”overtrædelse af fristerne for indberetning” bør man allerede på administrativt niveau tage højde for evt. ”formildende omstændigheder”, der forudsættes som begrundelse for en evt. fravigelse af bødeniveauet i nedadgående retning, evt. helt at lade bøden bortfalde.

Dette nævnt, idet det ikke fremgår klart af bemærkninger til forslaget, hvornår der i det enkelte tilfælde foretages en vurdering af bødeniveau – om det er på administrativt niveau eller først, når bøderne måtte blive forelagt domstolene.

Virksomhederne må ikke blive tvunget til at skulle anlægge en retssag, fordi udskrivelsen af bøder på administrativt niveau foregår ”automatisk” – også i relation til størrelsen.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer.

Både ved administrative bødeforlæg og ved kriminalsager, der behandles ved domstolene, vil der ved udmåling af bødesanktioner skulle tages hensyn til de lempelses- og frifindelsårsager, der findes i Kriminallov for Grønland, herunder særligt lovens kapitel 24 og § 123. Der vil i begge tilfælde desuden skulle foretages en konkret sanktionsudmåling.

Når der er tale om administrative bødeforlæg, er virksomhederne ikke tvunget til at skulle anlægge en retssag for at slippe for et bødeforlæg, de er uenige i.

Et administrativt bødeforlæg indebærer, at modtageren kan slippe for, at sager om lovovertrædelser overgives til videre kriminalretlig forfølgning, såfremt modtageren accepterer (vedtager) bødeforlægget, samt bødens størrelse.

Såfremt en virksomhed m.v., er uenig i indholdet af bødeforlægget, kan virksomheden blot undlade at skrive under på bødeforlægget. I dette tilfælde må myndigheden anmelde sagen til politiet med henblik på videre kriminalretlig forfølgning.